

Interesse for at benytte Kortet, som det bør benyttes, ville være i høj Grad vel tjente med en saadan Forandring, og jeg er overbevist om, at den Nytte, som Kortene ville gjøre, vil blive fremmet derved. Jeg vil saaledes blot tillade mig den Henstilling til den høitærede Krigsminister, om han ikke ved Leilighed vil tage dette Spørgsmaal under Overveielse; jeg er fuldkommen overbevist om, at han selv, ved at betragte de nuværende Blade, vil komme til at være af samme Mening som jeg.

Magius: Naar jeg i dette Dieblis tillader mig at tage Ordet, da føler jeg vel, at det er temmelig dristigt af mig at tage fat paa Finantslovsforslaget med den ringe Kyndighed, som jeg besidder i denne Retning, og navnlig efter to saa dybtgaaende Foredrag som dem, vi have hørt af de foregaaende ærede Talere. Der er imidlertid skeet en Forandring i Finantslovsforslaget i Folkethinget i det i § 22 B. Nr. 6 til Undercorporaler og Menige forlangte Beløb, hvorved disses Uddannelsessted er bleven noget nedsat, og denne Forandring foranlediger mig til nogle Ytringer. Jeg vil ikke sige, at denne Post er bleven nedsat i den Grad, at den derved bliver uden Betydning, og at det i det Væsentlige vil kunne have megen Indflydelse, om der paa et enkelt løbende Aar kommer færre eller flere Tjenestebage, men jeg anseer det for min Pligt dog at see at komme noget nærmere ind paa de Bevæggrunde, der have gjort sig gjældende ved saaledes at ville afsnappe paa Tjenestetiden. Der er intet Spørgsmaal om, at det er ganske rigtigt, at man under ordinaire Forhold — og det skulle jo Forholdene iaar være — ved Finantslovsforslagets Behandling væsentligt skal søge at holde sig til det Bestaaende, og at man ikke skal gjøre Forandringer i Finantsloven det ene Aar og saa atter det andet Aar. Dette er meget rigtigt, og det vilde ogsaa være rigtigt med Hensyn til det Spørgsmaal, jeg her har for Die, Uddannelsesstedet, naar vi have havde Noget, der var bestaaende i den Retning, men vi have vistnok ikke, tør jeg sige, i 15 à 16 Aar, hvis jeg da ikke tager meget feil, havt noget Bestaaende i denne Retning for Armeens Vedkommende, og vi ere virkelig blevene hørte saaledes om, at de

Militaire skulle have meget ondt ved at sige, hvad der er Bestaaende efter en vis Plan, og hvad der ikke er det. Saaledes bliver Planen af 1842 ofte kaldt bestaaende; ja, var den blot bestaaende, troer jeg, at vi kunde være meget vel fornøjede, men den bestaaer ikke, og vi kunne ikke vise tilbage til 1842, saaledes som Enkelte udenfor Thinget og maaffee ogsaa Enkelte her i Rigsdagen have yttret, thi vi have ikke mere Planen fra det Aar; den eksisterer ikke mere. Men naar vi saaledes ikke kunne see hen til noget Bestaaende, saa maa vi forandre og lempe paa, hvad der efterhaanden er skeet. Vi fik nu ifjor fastsat en Maade, hvorpaa vi skulle uddanne vore Folk i en vis kort Tid. Jeg troer, at de, der havde med denne Uddannelse at gjøre, toge fat med freidigt Mod og med god Villie og gjorde, hvad de kunde, for at bringe ud deraf, hvad der var muligt, men jeg troer ogsaa, at man er kommen til almindelig Erkjendelse af, at det, der opnaaedes, om det end i og for sig var tilfredsstillende nok efter den Tid, vi havde Folkene inde til Uddannelse, dog langt fra var tilfredsstillende, naar der spurgtes om, hvorvidt de nu vare fuldstændigt uddannede til Landsfolbater. Vi Militaire følte imidlertid, at, naar vi blot havde haft Folkene noget længere Tid inde, saa vilde vi have faaet dem uddannede paa en tilfredsstillende Maade, saaledes at vi med Freidighed kunde sige, at de vare vel vaabensvære. Naar det nu derfor i det oprindelige Finantslovsforslag iaar af den høitærede Krigsminister var udtalt, at han ønskede at have Folkene noget længere inde til Uddannelse, saa troer jeg, at det var en Ting, som vi ret maatte takke den høitærede Minister for, da vi derved maatte antage at kunne naae en bedre Uddannelse end den, som vi søgte, at der var naaet ved de tidligere Aargange. Imod dette Forlangende er der imidlertid fremkommet den Indvending, at man burde nøies med at faae dem ligesaa længe ind iaar som ifjor. Men jeg skal hertil bemærke, at, selv om en saa lang Tid i og for sig vilde have været tilstrækkelig, saa vilde vi dog i Virkeligheden ikke faae dem saa længe ind iaar som ifjor, idet jeg troer, at det er indlysende, at, naar vi have Elever, der skulle uddannes, og man allerebe paa et temmelig tidligt Stadium tager dem